

MOCIÓ D'ERC PER SOL·LICITAR L'APROPAMENT I L'ESCARCERACIÓ DELS PRESOS CATALANS JORDI CUIXART, JORDI SÀNCHEZ, JOAQUIM FORN, ORIOL JUNQUERAS, DOLORS BASSA, CARMÉ FORCADELL, JOSEP RULL, JORDI TURULL I RAÜL ROMEVA.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 2 de febrer, el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va decidir mantenir en presó preventiva el conseller Joaquim Forn. En la seva resolució afirmava que existeix, encara avui, risc de reiteració delictiva. La decisió es produïa després que Forn renunciés a la seva acta de diputat. Malgrat aquest gest, el Tribunal sosté que existeix “incertesa” de que la “voluntat política” vulgui respectar “l'ordre legal” per aconseguir la independència.

Uns dies abans, el 12 de gener, el Tribunal Suprem espanyol ja havia denegat als diputats electes Oriol Junqueras, Jordi Sànchez i al propi Forn assistir als plens del Parlament. I, alhora, desestimava la petició de Junqueras de ser traslladat a una presó catalana i el dia 9 de maig el mateix jutge denega a Jordi Sànchez la possibilitat d'assistir al debat de investidura al qual havia estat proposat com a candidat a la presidència de la Generalitat. El conseller Forn, com el vicepresident Junqueras són a la presó des del 2 de novembre, quan la jutge de l'Audiència Nacional, Carmen Lamela, els va decretar presó incondicional. Per la seva banda, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, els líders de les dues principals entitats de la societat civil catalana, com Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional de Catalunya (ANC), són a la presó des del 16 d'octubre acusats de sedició. De les quatre persones, dos d'ells, Junqueras i Sànchez, són avui diputats electes del Parlament de Catalunya. Aquesta situació d'impedir que es pugui investir a Jordi Sànchez com a President significa una vulneració clara dels drets de sufragi passiu del mateix ja que no ha estat inhabilitat i del sufragi actiu de la resta de ciutadans i ciutadanes de Catalunya que varen anar a votar el 21 de desembre.

Davant d'aquesta situació d'excepcionalitat, incomptables pronunciaments jurisprudencials considerem la presó preventiva com una mesura excepcional i que només ha de ser sostinguda quan sigui estrictament necessari i mai amb finalitat punitiva. La privació de llibertat de persones manifestament pacífiques no és l'única circumstància que genera una gran preocupació social. Les persones preses també ho estan en centres penitenciaris de fora de Catalunya. Tots ells compleixen la presó preventiva a centres penitenciaris dependents del Ministeri del Interior, situades a Soto del Real i Estremera, a uns 600 quilòmetres de distància de Catalunya, on hi tenen els seus domicilis, famílies i vincles afectius. Aquesta política penitenciària, entesa com un “càstig social” des de l'àmbit dels Drets Humans, ha afegit més tensió a la vida política catalana, immersa en una preocupant espiral d'excepcionalitat democràtica i jurídica. I cada cop són més veus, de dins i fora de Catalunya, que veuen en els

empresonament i l'allunyament un obstacle que dificulta la normalització política amb què confia la societat catalana, independentment de les seves conviccions i creences.

Segons el pacte Internacional de Drets Civils i Polítics aprovat per l'ONU i el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, l'empresonament d'una persona s'ha d'efectuar a la presó més propera a la seva llar.

Existeixen diverses normatives que qüestionen aquest procediment penitenciar, com ara el principi de seguretat de les persones detingudes o empresonades admès el 9 de desembre de 1988 per l'Assemblea General de l'ONU, que diu textualment "Si la persona detinguda o presa així ho requereix, se la mantindrà en una presó situada a una distància raonable de la seva residència habitual". O una de regles mínimes de les Nacions Unides sobre el tractament dels reclusos: "En la mesura del possible, els reclusos seran internats en establiments penitenciaris a prop de la seva llar o al seu lloc de reinserció social". El 6 d'octubre de 2017, el Ple del Parlament Europeu va aprovar l'anomenat Informe Bergeron sobre les condicions i sistemes penitenciaris de la Unió Europea, en el qual condemna l'allunyament dels presos perquè "constitueix un càstig afegit per a les famílies dels reclusos".

La situació d'allunyament respon a una pràctica penitenciària coneguda com la dispersió que a l'Estat espanyol s'ha practicat des de l'any 1978, .: Una circumstància, la dispersió, que no només afecta a les persones empresonades, que són aïllades del seu entorn i orígens, sinó també sobre les seves famílies i amistats, que han de pagar els costos econòmics i emocionals d'aquest allunyament i els riscos personals que suposa per a les famílies.

Palau-solità i Plegamans, ciutat compromesa amb els valors de la llibertat, la pau i la defensa dels drets humans, i també compromesa en la dignificació de la vida política dels reclusos rebutja l'allunyament de llurs familiars i s'oposa a normalitzar aquesta pràctica.

Per tots aquests motius, el grup d'Esquerra Republicana a l'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans proposa d'adopció dels següents:

ACORDS

Primer. L'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans expressa el seu desacord per desproporcionada la decisió de mantenir en presó preventiva a càrrecs electes i representants d'Òmnium i ANC, tot demanant la seva excarceració.

Segon. Manifestar que l'excarceració dels presos ha de ser un pas necessari per evitar agreujar la divisió entre la ciutadania de Catalunya i per afavorir un

clima d'entesa i convivència.

Tercer. Mentre aquesta excarceració no es produeixi, exigir l'immediat trasllat de Jordi Cuixart, Jordi Sànchez, Joaquim Forn, Oriol Junqueras, Dolors Bassa, Carme Forcadell, Josep Rull, Jordi Turull i Raül Romeva a centres penitenciaris catalans i cessar aquest càstig social afegit que significa l'allunyament penitenciar i que vulnera drets reconeguts pel Dret internacional.

Quart. L'Ajuntament de Palau-solità i Plegamans expressa la seva solidaritat amb els pressos i les seves famílies.

Cinquè. Comunicar aquest acord als grups polítics al Parlament de Catalunya i a les entitats municipalistes.